

A Győri Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Győrött, 2018. április 11. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A súlyos testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt vádlott neve ellen indult büntetőügyben a Szombathelyi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2018. január 30. napján kihirdetett 8.Bf.120/2017/7. számú ítéletét megváltoztatja.

vádlt neve vádlottat a felmentő rendelkezést mellőzve - a Szombathelyi Járásbíróság 15.B.599/2016/8. számú ítéletének megfelelően - további 1 rb garázdaság vétségében (Btk. 339. § (1) bekezdés) mondja ki bűnösnek.

A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság által alkalmazott pénzbüntetést halmazati büntetésként tekinti kiszabottnak.

Köteles a vádlott megfizetni az eljárás során felmerült 36.560,- (harminchatezer-ötszázhatvan) forint bűnügyi költséget.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

vádlt neve vádlottat a Szombathelyi Járásbíróság 2017. május 9. napján kelt 15.B.599/2016/8. számú ítéletében bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében (Btk. 164.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés) és garázdaság vétségében (Btk. 339. § (1) bekezdés). Ezért halmazati büntetésül 2 év - végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett - börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélte. Rendelkezett a kiszabott szabadságvesztés végrehajtása esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. Kötelezte a vádlottat a bűnügyi költség viselésére.

Ezen ítélet ellen vádlott neve vádlott és védője jelentett be elsődlegesen részbeni felmentést, másodlagosan enyhítést célzó fellebbezést.

A vádlott és védője által bejelentett fellebbezésre tekintettel a Szombathelyi Törvényszék mint másodfokú bíróság 8.Bf.120/2017/7. számú, 2018. január 30. napján kelt határozatával a Szombathelyi Járásbíróság 15.B.599/2016/8. számú ítéletét felülbírálta és vádlott neve vádlott tekintetében új rendelkezést hozott. vádlott neve vádlottat az ellene emelt garázdaság vétsége miatt emelt vád alól felmentette. A vádlottat a terhén maradó testi sértés büntette miatt - a halmazati büntetésre utalás mellőzésével - 200 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés napi tételének összegét 1.500.-Ft-ban állapította meg. Rendelkezett az így kiszabott összesen 300.000.-Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatásról, mellőzte a vádlott pártfogó felügyeletének elrendelésére vonatkozó ítéleti rendelkezést, rendelkezett a bűnügyi költségről, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A Be. 386. § (1) bekezdés alapján a másodfokú ítélet ellen a Vas Megyei Főügyészség fellebbezett abból a célból, hogy a bíróság vádlott neve vádlottat további 1 rendbeli garázdaság vétségében

mondja ki bűnösnek és vele szemben kiszabott büntetést súlyosítva - halmazati büntetesként - végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést szabjon ki azzal, hogy a szabadságvesztés esetleges végrehajtása esetén azt börtönben kell végrehajtani, valamint a feltételes szabadság legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap, továbbá rendelje el a vádlott pártfogó felügyeletét.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.88/2018/1. számú átiratában a megyei főügyészség fellebbezését módosítva tartotta fenn. Hivatkozott arra, hogy a harmadfokú eljárásnak a Be. 386. § (1) bekezdés c) pontja alapján helye van, ugyanakkor a perrendi szabályokat mind az elsőfokú, mind a másodfokú eljárásban megtartotta a bíróság.

A másodfokú bíróság által megállapított tényállást hiányosnak (Be. 352. § (2) bekezdés b) pont), ezért azt a Be. 388. § (2) bekezdése alapján kiegészítendőnek tartotta azzal, hogy a vádlott ellen már volt folyamatban a sértett sérelmére elkövetett bűncselekmény miatt büntetőeljárás, amely az eredményes közvetítői eljárásra figyelemmel zárult, a vádlottnak a tényállás 2. pontjában írt személy elleni erőszakos magatartása kirívóan közösségellenes és alkalmas volt arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen.

A vádlott cselekményét a garázdaság törvényi tényállását is megvalósító módon láttatva indítványozta a felmentéssel érintett cselekmény tekintetében a vádlott marasztalását. Rámutatott arra, hogy a garázdaság nem lehet eleve fogalmilag kizárt egy társasházi lépcsőházban, ráadásul a vádlott magatartása a verbális erőszak részével az utcán kezdődött, majd a lépcsőház ajtaja becsukásának fizikai erőszak alkalmazásával való megakadályozásával a lépcsőházban folytatódott és fejeződött be. A vádlott magatartása álláspontja szerint azért is kihívóan közösségellenes, mert a vádlott kisgyermekét kezében tartó édesanyját bántalmazott és kisgyereket kétszer is kiragadta az édesanya kezéből, a vádlottnak a volt feleségével szembeni cselekményei nem alkalmiak voltak, hanem a bántalmazások ismétlődtek, nem pillanatnyi indulatból fakadtak, hanem a volt feleségével szemben állandósult gyűlölködésből, ez által uralt személyiségéből.

A tényállási elemek - így a magatartás kihívóan közösségellenessége, személy elleni erőszakos volta, megbotránkozás és riadalom keltésére alkalmassága - álláspontja szerint tehát maradéktalanul megvalósultak, így a garázdaság bűncselekményének megállapítása indokolt. Ennél fogva az elsőfokú ítélettel egyező bűnösségi körben a vádlott bűnösségének megállapítását kérte és kifejtette, hogy a vádlottal szemben tetteivel az elsőfokú bíróság által kiszabott, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést tartja arányosnak, míg a pártfogó felügyelet elrendelését szükségesnek.

A másodfokú bíróság ítéletének megváltoztatását indítványozta annyiban, hogy a harmadfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A nyilvános ülésen jelenlévő ügyész megismételte a főügyészi átiratban írtakat az ügyészi másodfellebbezés joghatályossága és a bíróságok eljárásában az abszolút és a relatív eljárási szabálysértések hiánya tekintetében. Utalt a bűnösség megállapítása és a bizonyítékértékelés körében arra, hogy a vádbeli cselekmények kapcsán milyen bizonyítékok álltak az eljáró bíróságok rendelkezésére és felhívta az eljáró harmadfokú bíróság figyelmét a bíróság ítéletének tényállása és az ítélet indokolása közötti ellentmondó megállapításra a köpések számát illetően. Ez utóbbi vonatkozásában indítványozta a tényállás és az indokolás összehangolását oly módon, hogy az indokolásban is kettő alkalmat kell megjelölni. Kifejtette, hogy a bizonyítékok értékelése okszerű, az eljáró bíróságok az indokolási kötelezettségüknek is a szükséges körben eleget tettek és hivatkozott arra, hogy a törvényszék a járásbíróság bizonyíték-értékelő és mérlegelő tevékenységét, valamint az indokolási kötelezettségének teljesítését teljes mértékben megfelelően találva, bűncselekmény hiányában mentette fel a vádlottat garázdaság vétségének vádjá alól.

Részletesen bemutatta és a bírói gyakorlattal alátámasztotta a minősítésre és a jogi indokolásra vonatkozó aggályait és azt is teljes körűen és szemléletesen előadta, miként meríti ki a 2. tényállási pontban körülírt vádlotti magatartás a garázdaság törvényi tényállási elemeit, miközben azt is

bemutatta, hogy az elkövetési helyek korlátozottsága illetve kizártsága nem tartoznak a tényállási elemek körébe. A korábbi, közvetítői eljárásban rendezett súlyos testi sértésre figyelemmel azért látta szükségesnek az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetést, mert a vádlott a sértett korábbi megbocsátásával visszaélt és további súlyosító körülményként kérte értékelni a kétszeres csonttörést a súlyos testi sértés és a kiskorú testi, érzelmi, erkölcsi fejlődése veszélyeztetésével határos elkövetést a garázdaság vétségét illetően. A járulékos rendelkezések megváltoztatását a vádlott büntetőjogi felelősségéhez igazodó bűnügyi költség megfizetésére való kötelezés megállapításával kérte.

A nyilvános ülésen jelenlévő védő a másodfokon eljáró törvényszéki döntést szakszerűnek és okszerűnek nevezte, annak helybenhagyását indítványozta. A bíróság bizonyítékokat értékelő és mérlegelő tevékenységét értékelve - kihangsúlyozva a vádlott beismerését a súlyos testi sértéssel kapcsolatban - továbbra is kétségbe vonta a sértett igazmondását a 2. tényállási pontban írtakkal kapcsolatban és felhívta a harmadfokú bíróság figyelmét a gyermekelhelyezés miatt folyamatban lévő polgári peres eljárásra és arra, milyen nagy gondossággal kell vizsgálni a történeteket a felek közt fennálló viszonyra is figyelemmel. A 2. tényállási pontban körülírt magatartás kapcsán a bizonyítékok hiányát felhozva azt fejtegette, mely bizonyítási eszközökhöz milyen bizonyító erő társulhat a hasonló ügyekben, hivatkozott arra, hogy a közvetítői eljárás eredményességére figyelemmel megszüntetett büntetőeljárás okán védenca büntetlen előéletűnek tekintendő és részletesen - összehasonlító példákkal szemléltetve - kifejtette, hogy a garázdaság tényállási elemei közül melyiket miért nem látja megvalósultnak.

Az ügyész viszonzválaszában hangsúlyozta, hogy az a körülmény, mely szerint közvetítői eljárással lezárult egy súlyos testi sértéses eljárás, azt jelenti, hogy a terhelt elismerte a bűncselekmény elkövetését és a bűnösségét is. Hivatkozott arra, hogy ezen eljárásnak a jelen eljárásban azért van szerepe, mert a vádlott ugyanazon személy sérelmére követte el akkor is a bűncselekményt, mint most. Rámutatott, hogy az ítélezési gyakorlat mindig következetes volt abban, hogy a bizonyítási eljárás során a vádlott személyiségét, életmódját fel kell deríteni, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése körében ennek jelentősége van.

Kiemelte, hogy miután a másodfokú bíróság - az általa tett kiegészítésekkel - helyesnek, okszerűnek találta az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét, harmadfokú bíróság sincs abban a helyzetben, hogy azt állapítsa meg, hogy más történt. Reagált a védő által a garázdaság törvényi tényállási elemei tekintetében felhozott érvelésre.

A vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában előadta, hogy nagyon megbánta, ami történt és ahogy történt, sokat szenvedett miatta, két éve folyamatosan őrlí, de most már csak a kislányára akar koncentrálni, rossz döntést hozott. Azt kérte, hogy csak azért büntessék meg, amit elkövetett, azért ne, amit nem tett meg.

Az ítélet tábla a Be. 393. § (2) bekezdése szerinti nyilvános ülésen, a Be. 387. § (1) bekezdésének megfelelően bírálta felül a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárással együtt.

Az ügyész fellebbezése megalapozott.

A Be.387. § (1) bekezdése alapján a harmadfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első és másodfokú bírósági eljárást felülbírálta abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az elsőfokú, illetőleg a másodfokú bírósági eljárásban megtartották-e, valamint, hogy a másodfokú ítélet megalapozott-e. Az első- és másodfokú bírósági eljárások megfeleltek a jogszabályi előírásoknak, olyan szabálysértés nem történt, ami az ügy érdemi felülvizsgálatát megakadályozta volna.

Az eljáró bíróságok az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges adatokat, bizonyítékokat feltárták és azokat törvényesen értékelték. A tényállást a vádlotti vallomásokra, A.A. sértett feljelentéseire, az orvosi látleletekre, ambulánslapokra, igazságügyi orvosszakértői véleményekre, a

rendelkezésre álló egyéb okirati bizonyítékokra alapították, azoknak az egyenkénti és együttes értékelésével, mérlegeléssel állapították meg. Logikai hibát nem vétettek és indokolási kötelezettségüknek is eleget tettek.

A másodfokú bíróság az eljárást megfelelően folytatta le, logikus gondolatmenettel vizsgálta az elsőfokú bíróság által számba vett bizonyítékokat. A másodfokú bíróság a lefolytatott teljes felülbírálat során helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az elsőfokú bíróság törvényesen és megfelelő körben elvégzett bizonyítás eredményeként a bizonyítékok helyes értékelésével túlnyomó részt megalapozott tényállást állapított meg, amely tényállást pontosítva, illetve azt kiegészítve a törvényszék elfogadott és ez képezte a harmadfokú eljárás alapját is.

Helyesen mutatott rá a Szombathelyi Törvényszék arra, hogy az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, az eljárás során beszerzett bizonyítékok zárt logikai láncot alkotnak és az elsőfokú bíróság szükséges mértékig eleget tett indokolási kötelezettségének is. Ezért a hiányosságoktól mentes tényállás a másodfokú eljárás során is irányadó volt. A másodfokú bíróság megállapította azonban, hogy az elsőfokú bíróság büntető anyagi jogszabályt sértett, amikor a vádlott bűnösségét megállapította a garázdaság vétségében.

A harmadfokú eljárás során az ítéletábra a másodfokú bíróság által is - az általa elvégzett kiegészítésekkel - megalapozottnak tartott elsőfokú ítéleti tényállást bírálta felül a Be. 388. § (1) és (2) bekezdése - a tényálláshoz kötöttség és felülmérlegelési tilalom elve - értelmében.

A fellebbviteli főügyészség tényállás kiegészítésére irányuló - a harmadfokú bíróság nyilvános ülésén is fenntartott - indítványát a harmadfokú bíróság nem találta megalapozottnak figyelemmel arra, hogy a vádiratban foglalt tényállás részét az, hogy a vádlott ellen már volt folyamatban súlyos testi sértés büntette miatt büntetőeljárás, mely eredményes közvetítői eljárásra figyelemmel zárult, nem képezte.

Ugyanakkor a harmadfokú bíróság szükségesnek találta az ítéletek indokolását kiegészíteni az alábbi tényadatokkal: vádlott neve vádlott ellen A.A. sértett feljelentése alapján súlyos testi sértés büntette miatt korábban is volt folyamatban büntetőeljárás, melynek alapját a sértettnek 2014. október 23. napján okozott bordatörés képezte. Ezen eljárásban a vádlott neve vádlott a sértett hozzájárulásával közvetítői eljárás lefolytatását kérte. A Szombathelyi Járási Ügyészség B.3205/2014/5. számú, 2015. március 9. napján kelt határozatával a büntetőeljárást hat hónap időtartamra felfüggesztette, az ügyet közvetítői eljárásra utalta. Figyelemmel arra, hogy a közvetítői eljárásban a vádlott és a sértett és a vádlott között megállapodás született, amelyben a vádlott a felelősségét elismerte, a megállapodásban foglaltakat teljesítette, a sértettől bocsánatot kért, a Szombathelyi Járási Ügyészség B.3205/2014/9. számú, 2015. szeptember 14. napján kelt határozatával a büntetőeljárást - a Btk. 29. § (1) bekezdése alapján büntethetőséget megszüntető okból - megszüntette.

Ez a tényadat valóban nem változtat a vádlott büntetlen előéletén, azonban azt támasztja alá, hogy a vádlottól nem idegen a konfliktusok személy elleni erőszakkal történő megoldása, ez pedig sugallja azt a megállapítást, hogy a vádlott részéről nem pillanatnyi indulatból fakadóan került sor a személy elleni erőszakos magatartás megvalósítására, hanem személyiségéből eredően. Ezt támasztja alá az eljárás során a sértett által csatolt - vád tárgyát nem képező esetekről felvett - ambulánslap és látletet is.

Az elsőfokú bíróság elemezte és értékelte vádlott neve vádlott 2. tényállási pontban körülírt magatartását, amelynek vonatkozásában a másodfokú bíróság eltérő jogértelmezésre jutott, ennek következtében a vádlottat a terhére rótt garázdaság vétségének vádja alól felmentette. Itt jegyzi meg a harmadfokú bíróság, hogy a másodfokú bíróság a kihívóan közösségellenesség hiánya okán állapította meg, hogy a 2. tényállási pontban írt vádlotti magatartás nem meríti ki a garázdaság vétségének törvényi tényállását, a tényállás többi tényállási elemének esetleges hiánya a felmentő rendelkezésben nem tükröződött, az nem volt a felmentő rendelkezésnek részoka sem.

A törvényszék a BH 2005.313.számú és Győri Ítéltábla Bhar.31/2013/6. számú eseti döntéseket az indokolásának részévé tette, amelynek értelmében, ha nem minősül kihívóan közösségellenesnek a cselekmény, akkor a garázdaság megállapításához szükséges tényállási elem hiányzik. Ezen jogértelmezéssel az ítéltábla egyetértett. Vizsgálta a harmadfokú bíróság, hogy a vád tárgyává tett magatartások elérik-e a közösségellenességnek a törvényben meghatározott szintjét.

A másodfokú bíróság által az iratok tartalma alapján kiegészített felülbírálatra alkalmas tényállását megvizsgálva a másodfokú bíróság álláspontjával szemben a harmadfokú bíróság a felmentéssel érintett cselekményrész vonatkozásában a másodfokú bíróságtól eltérő jogi következtetést vont le a vádlott büntetőjogi felelősségére.

Mint arra több eseti döntés is rámutatott, és a jogi szakirodalomban több alkalommal közzétételre került, önmagában a zárt közösségben egymással szemben erőszakos magatartást tanúsító személyek magatartása önmagában nem teszi kizártnak a Btk. 339. §-ában meghatározott garázdaság törvényi tényállásának lefedését, így értelemszerűen az e bűncselekményben történő bűnösség megállapítását sem. A cselekmények megvalósulása körében jelen esetben a bíróságnak azt kell vizsgálni, hogy a vádlott féktelen indulatában tisztában volt-e azzal, hogy olyan magatartást tanúsít, amely nyilvánvalóvá teszi azt, hogy a vitarendezés nem szokásos módját, azt indulatoktól kezelve, személy ellen alkalmazott erőszakkal, a közösségi normák durva megsértésével valósítja meg.

A vádlott korábban is követett el a volt felesége sérelmére erőszakos bűncselekményt, a 2014. október 23. napján a sérelmére elkövetett súlyos testi sértés büntette miatti felelősségre vonását azzal kerülte el, hogy eredményes közvetítői eljárást követően - a sértett megbocsátására figyelemmel - eljárás megszüntetésre került sor. Ez a körülmény azonban nem teszi meg nem történné a cselekményt és alátámasztja azt a megállapítást, hogy a vádlottól korábban sem volt idegen a személy elleni erőszakos cselekmény elkövetése.

Jelen eljárásban vizsgált magatartásai közül az első esetben ismét volt felesége sérelmére követett el súlyos testi sértést, ezt nem sokkal későbbi időben követő bizonyított magatartásai pedig nyilvánvalóan a békés társadalmi együttélés és egymás mellett élés szabályainak durva és sorozatos megsértése volt, kizárólag az a következtetés vonható le, hogy a vádlott a normák fenti megsértésével az erőszakos magatartása mellett kihívóan közösségellenes magatartást is tanúsított.

A másodfokú bíróság a garázdaság bűncselekménye megállapításának lehetőségét azért vetette el, mert törvényi tényállási elem - kihívó közösségellenesség - hiányát vélte felfedezni, és erre korábbi harmadfokú döntések adhattak lehetőséget.

Vizsgálva valamennyi tényállási elemet - egyetértve a fellebbviteli főügyészség által hivatkozottakkal - megállapítható, hogy a tényállási elemek hiányára tett megállapítás nem foghat helyt. A sértettbe való belekönyöklés, a nyakának a megragadása feltétlenül személy erőszakos cselekmény. A vádlott azon magatartása, hogy a kisgyermekét kezében tartó édesanya ellen teljesen indokolatlanul verbális, majd fizikai erőszakot alkalmaz, alkalmassá válhat másokban riadalom keltésére. A tényállásnak nem eleme az elkövetési helyek korlátozottsága, illetve kizártsága, a szűk családi körben (nem nyilvános helyen) elkövetett cselekmények is csak általában nem alkalmasak a köznyugalom megzavarására. A garázdaság megvalósul akkor is, ha az egyébként személy elleni erőszakos cselekmény kihívóan közösségellenes, de azt kevesen észlelik vagy azt senki nem látja, hiszen elegendő ennek az objektív lehetőségének a fennállása. Márpedig délelőtt 11 órakor egy többek által lakott ház előtti területen, vagy a ház bejáratánál fennáll a lehetősége a többek általi észlelésnek, ezáltal a megbotránkozásnak és a riadalom kialakulásának is.

Fontos eleme a garázdaságnak a cselekmény antiszociális megítélése. Kétségtelen tény, hogy a garázdaság bűncselekmény megállapításánál vizsgálni kell azt, hogy pillanatnyi indulatból fakadóan kerül sor a személy vagy dolog elleni erőszakos magatartás megvalósítására, vagy pedig a verbális és tetteges erőszakba forduló élethelyzetekkel tűzdelt körülmények teszik-e mindennaposá a vitarendezés előbb említett módját. Jelen esetben a vádlott magatartását nem alkalmi vita és pillanatnyi indulat jellemezte, hanem a vádlottnak a volt feleséggel szemben állandósult

ingerlékenysége, ennek során a közösségi érdek semmibevétele, melynek során a személyes motivációnak nincs jelentősége.

Ebben a körben a harmadfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a vádlott esetében a volt feleséggel a folyamatos konfliktusból fakadó vitás elintézési mód, amely erőszakba torkollik, függetlenül attól, hogy részben zárt térben történik, mindenképpen kihat a közösségellenesség irányába, ezáltal alkalmassá is válhat kihívóan közösségellenes magatartás megállapíthatóságára.

Ekként a 2. tényállási pontban írt magatartásban fellelhető a garázdaság bűncselekményéhez megkívánt kihívó közösségellenesség, s ezáltal a másodfokú bíróság helytelenül döntött akkor, amikor ezzel ellentétes álláspontot elfoglalva a vádlott felmentésére vont jogi következtetést.

Ezzel szemben a harmadfokú bíróság jogi álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által a 2. tényállási pontban körülírt magatartások a garázdaság törvényi tényállásának valamennyi elemét lefedve megvalósították a Btk. 339. §-ban rögzített bűncselekményt. Ebből következően az elsőfokú bíróság által írt jogi álláspontot fogadta el, és így e rendelkezés megváltoztatása a másodfokú határozatban indokolt.

A fenti indokolás alapján a vádlottra vonatkozó felmentő rendelkezés ugyanezen helytelen jogi álláspont elfoglalásából adódik, ezért a felmentő rendelkezés mellőzésével a vádlottat további 1 rb garázdaság vétségében (Btk. 339. § (1) bekezdés) mondta ki bűnösnek az ítéletábra.

A büntetés kiszabása körében a harmadfokú bíróság azt vizsgálta, hogy az első- vagy a másodfokú határozat az, amelyik olyan joghátrányt alkalmazott a vádlottal szemben, amely alkalmas a kellő visszatartó erő elérésére, egyebekben pedig kellően tartja vissza a cselekményt nem közvetlenül észlelőket bűncselekmények elkövetésétől.

E tekintetben az ítéletábra azt állapította meg, hogy a másodfokú bíróság által kiszabott büntetés helytálló a vádlottal szemben, az az általa elkövetett konkrét cselekményekkel arányos, szükséges és egyben elégséges is a büntetési célok megvalósításához. Ekként a másodfokú bíróság által meghatározott pénzbüntetést tekintette vele szemben kiszabottnak - immáron két bűncselekmény miatt - a Btk.81. § -ában írt halmazati büntetésül.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában egy elírást kellett javítani, az ítélet 3. oldalának 2. bekezdése 3-4. sorában a sértettet ért köpések száma helyesen: *kettő*.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, de a vádlott bűnösségének teljes körű kimondása mellett nincs olyan bűnügyi költség, melyet az államnak kell viselnie. Erre tekintettel a harmadfokú bíróság a Be. 338. § (1) bekezdése alapján az eljárás során felmerült összes, 36.560.-Ft bűnügyi költség megfizetésére a vádlottat kötelezte.

A fentiekben kifejtettek alapján az ítéletábra a Szombathelyi Törvényszék 2018. január 30. napján kihirdetett 8.Bf.120/2017/7. számú ítéletét a Be. 398. § (1) és (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően megváltoztatta, egyebekben a Be. 397.§-a szerint helybenhagyta.

A harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be. 385. § és Be. 381. § (1) bekezdés alapján a Be.338. § (1) bekezdésre figyelemmel rendelkezett.

Győr, 2018. április 11.

Szalai dr. Joánovits Krisztina
előadó bíró. Péntek László a tanács
elnöke. Vajda Edit bíró

A Szombathelyi Járásbíróság 15.B.599/2016/8. számú ítélete a Szombathelyi Törvényszék 8.Bf.120/2017/7. számú ítéletében és a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal ezen ítélettel 2018. április 11. napján jogerős és végrehajtható.

Dr. Péntek László
a tanács elnöke